

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 28.

REDACTEUREN:

W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP,
: H. R. BEUKELMAN, C. WOLTERBEEK, F. ZWEERTS. :

MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag

10 Mei '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W.
WALTMAN J.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Een Inca-feest bij gelegenheid van het a.s. Lustrum.
De Corpsvergadering van Vrijdag 8 Mei j.l., door v. L.
Weekverslag.

Gedachten en gedichten.

Tegenstelling, door A. B.
Spel, door Citehc.

Uit de Delftsche wereld.

Ingenieurs voor Indië, door L. T.

Vereenigingsleven.

Vereeniging tot Vereenvoudiging van onze Schrijftaal.
Afdeling Delft.

Van verre en nabij.

De Wereld-petitie.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

Boekbespreking.

„Door Duisternis tot Licht”.

Feuilleton.

Overpeinzingen van een Achtenswaardig man. (Slot.)

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Een Inca-feest bij gelegenheid van het a.s. Lustrum.

Toen de Corpsvergadering l.l. Vrijdag de Inca-maskerade bij meerderheid van stemmen aanvaardde, tot groote verlegenheid der Feestcommissie, besloot deze eenige specialiteiten op Inca-gebied aan te schrijven, ten einde uit hun mond het al of niet uitvoerbaar te vernemen in de hoop, dat een negatieve uitspraak hunnerzijds de roekeloze voorbereiding van dit „waagstuk” intijds zou verhinderen.

Den volgende dag verzond de F. C. drie brieven, gericht aan de heeren: Sir Clements Markham (schrijver van het t^{er} Bibliotheek S. P. aanwezige: „The Inca's of Peru”), Prof. Dr. Seeler (Professor der Amerikanischen Altertums-kunde, Universität Berlin) en Dr. Pietschmann (Bibliothecaris der Universiteit te Göttingen, de gelukkige vinder van het geïllustreerde manuscript in de Bibliotheek te Kopenhagen).

Haar uitvoerig schrijven omvatte o. m. de volgende vragen:

1°. Is Ollantay opvoerbaar? Genietbaar voor modern publiek? Is historische enscenering in stijl te reconstrueeren?

2°. Zijn de costuums aantrekkelijk genoeg voor personen, die gemiddeld f 150,— voor een uitrusting willen betalen? Humoristisch of esthetisch effect? Hoe diegenen te vervoeren, die niet willen loopen? (Gevraagd naar costuumbronnen).

3°. Zijn er voldoende rollen te vinden voor ± 150 deelnemers? Indien niet door paarden, kan men den optocht alsdan verlevendigen door vlaggen of banieren?

Van den eersten en derden van geadresseerden mocht de F. C. reeds Woensdag l.l. antwoord ontvangen.

Uit den waarlijk enthousiasten brief van Sir Clements Markham neemt zij thans de volgende zinsneden over:

„The novelty and interest of an Inca dramatic procession or representation would ensure its being attractive to the modern public” — en naar aanleiding der uitvoering: „Our knowledge is quite sufficient to enable you to reconstruct historical Inca-scenery”.

Naar aanleiding der costuums: „Inca-dresses were very magnificent and costly as well as graceful” — „this is the very time for rehabilitating them accurately”, waarna verwijzing volgt naar het door ons boven aangestipte geïllustreerde manuscript. Wel 200 rollen zijn mogelijk en: „flags and banners can be correctly rendered”.

Het vraagstuk der verkeersmiddelen lost Sir Markham practisch op, door den optocht 30 jaar na de Spaansche verovering te doen plaats hebben, in welken tijd het oud Inca-ceremonieel gehandhaafd bleef. Naast de Spaansche edelen te paard, zou dan een enkel Inca naar ouder gewoonte in draagstoel vervoerd kunnen worden.

Voor costuumbronnen wijst Sir Markham op het Internationaal Amerikanisten-Congres, onder zijn voorzitterschap van 27 Mei tot 1 Juni a.s. te Londen te houden, waar Dr. Pietschmann een referaat over 't manuscript zal illustreeren door lantaarnplaatjes van de costuums — ja, Sir Markham hoopt het afgevaardigde F. C.-lid op het Congres van alle gewenschte inlichtingen te voorzien!

Na het lezen der slotwoorden: „The Inca-festival . . . peculiarly opportune and likely to be popular” — werd de F. C. eenigszins bekoeld door het schrijven van den heer Pietschmann:

„Wollen sie Ollanta aufführen, so geht das natürlich” — „Tüchtige Schauspieler machen alles geniesbar” — „Decorationen lassen mit einiger Phantasie und Beharrlichkeit sich auch anfertigen” — hij kan niet verzekeren, dat „der Aufwand die Mühe lohnt”.

Na opgave van costuumbronnen (het geïllustreerde manuscript in zijn bezit komt volgens hem voor ons doel niet zoozeer in aanmerking): „das kostüm ist aber — (behalve het hoofddeksel) — äusserst eintönig”. „Das Kostüm der Frauen ist ganz unschön”. „Die Tracht nach zuahmen würde sehr kostspielig werden. Eigentlich dürfen sie nur Wollstoffe zu den gewändern nehmen und nur von Lama oder Vicuña”. „Noch viel kostspieliger sind die Federschmucksachen, die den herrlichen bünthen originalen gar nicht nachgemacht werden können”. In een noot, nogmaals gestaaft door een oud-Spaanschen schrijver: „Aber die Sache bleibt sehr eintönig”.

Daar de fantasie (die hopelijk ter gelegener tijd in het Corps zal ontspringen) Dr. Pietschmann's archeologische costuum-reconstructie, die voor een studenten-maskerade voorzeker niet bedoeld wordt, in prijs zal doen dalen, is de F. C. overtuigd van de financiële mogelijkheid.

De vraag van **schonheid** en **verscheidenheid** der **costuums** blijft vooralsnog onopgelost en daarbij: het risico van voldoende inschrijving voor de maskerade-rollen. Door het aangegeven bronnen onderzoek (wellicht het congres) hoopt de F. C. hier binnenkort antwoord op te geven.

Zij **veronderstelt** thans, dat het **costuum geen bezwaar** oplevert; zij neemt den **Inca-Spaanschen tijd** om de deelnemers, die kunnen paardrijden tevreden te stellen. Hierdoor wordt de optocht bovendien verlevendigd evenals door de vlaggen en banieren.

Dan blijft de **kwestie van Ollantay**, waarmede de Inca-maskerade staat of valt. „Tüchtige Schauspieler machen alles geniesbar”. Aangenomen, dat regie te vinden is en artistieke leiding voor de enscenering, zijn dan de spelers

te vinden, de studenten met zeggingskracht en dramatische gaven, die zich twee maanden van hun examentijd in het verzen-reciteeren en in den Inca-„geste” willen oefenen? Deze vraag is op 't oogenblik niet te beantwoorden. Wie kan ook voorspellen, wat er onder het toekomende eerstejaar zal schuilen?

Deze recente gegevens en de daardoor ontstane wijziging in den stand van het Inca-feest-vraagstuk wenschte de Feestcommissie den Corpsleden bekend te maken.

Namens de Feestcommissie,
W. F. A. RÖELL.

De Corpsvergadering van Vrijdag 3 Mei j.l.

Vrijdag j.l. is de beslissing gevallen over de Lustrumplannen. Karel de Groote, de Inca's, een Landjuweel, de Corpszaal of een Studentencongres.

Voor het internationaal Studentencongres ter bevordering der wereldvrede, waren weinigen te vinden. Als lustrumviering viel het niet in de smaak en als zoodanig was het spoedig verworpen.

Toen kwam het punt van de avond waar drie langen uren over gepraat is, het Corpszaalplan.

Er is in het D. S. C. een strooming geweest om van de tot nu toe gevolgde weg van Lustrumviering af te stappen. De kostbare Maskerades, met hun nasleep van tekorten — alleen te dekken door Hoofdelijke omslagen — en waar bovendien slechts een betrekkelijk klein deel der Corpsleden aan kon deelnemen, konden velen niet meer bevredigen.

De voorsteller van plan 21 wilde daarom van de lustrumviering iets anders maken, iets dat door zijn strekking en zijn opzet werkelijk een algemeen feest van alle leden van het D. S. C. zou worden.

Zoo is het plan tot oprichting van de corpszaal ontstaan.

Dan wilde de voorsteller de feestelijkheden nog in zoverre veranderen dat de clou van de feesten zou zijn de opening van dat gebouw, iets dat een blijvende reden van bloei voor het Corps zou zijn.

Maar zooals het plan uitgewerkt en wel op de Corpsvergadering kwam was het een onmogelijkheid.

Wilde het kans van slagen hebben, dan diende er een geheele andere verhouding tusschen corps en sociëteit te zijn, dan die tegenwoordig bestaat, een verhouding die mogelijk niet dan na lange jaren kan komen.

In de tegenwoordige verhouding was het voor de sociëteit een onverantwoordelijkheid geweest, indien zij aan het plan medegewerkt had.

Dan kwam er nog bij dat het corpszaal-plan geen vermindering, eerder een vermeerdering van kosten met zich medebracht, terwijl de feestelijkheden die er zijn zouden niet in de smaak van de vergadering viel.

Feuilleton.

Overpeinzingen van een achtenswaardig man.

(Slot).

Plotseling schrikt hij op uit z'n duizeling en met een overgrote gelukzaligheid zingt het in hem „O goddelike Aurora, wel doet gij, dat gij mij brengt tot uw soortgenote, ik die steeds in onvolmaakte eenlikheid heb geleefd. Aanbiddelijke Aurora, ik breng u duizendmaal dank voor uw goddelike ingeving. Aan u ben ik m'n toekomstig geluk verschuldigd. Ik voel het tans duidelijk. 't Is de vrouw, de levensgezellin, het uitverkoren wezen, waarnaar m'n ziel en lichaam verlangen in bevende aandoening. De vrouw, zij is het, de vervolmakende wederhelft van het innigst tweegeluk dat mij in m'n jongezellenstaat ontbreekt. O, goddelike gebenedijde Aurora, ik bezwijk van duizelende gelukzaligheid. Zoals de tortel roekoet, zo zal ik haar toeroepen „Kom! kom!” en zij zal komen en ik zal haar leiden in deze kleine villa, het nestje waarin wij samen de grootste geluks-weelde zullen genieten, dat weeldegnot, dat mij tans door uw liefderijke meeslepde ademoverstelping is komen bevangen”.

Een verwonderd onbegrip komt over hem, als hij bedenkt dat hij dit tot nu toe miste, zonder het te weten of ook maar te vermoeden. Hij is angstig voor de grote hiaat, die er tusschen hem en het huweliksgeluk te gapen ligt; hij

Plan 21 werd afgestemd.

Evenmin als het Congres viel het landjuweel in de smaak van de vergadering.

Het plan van Karel de Groote had naast het voordeel dat de uitvoering zeker wel zou gaan, het groote bezwaar dat het feitelijk niets nieuws was.

Zoo vele malen zijn er reeds tafereelen uit de middel-eeuwen het onderwerp van een maskerade geweest.

De Inca's hadden naast het voordeel van groote originaliteit, het mogelijk bezwaar van onuitvoerbaarheid.

De vergadering achtte de voordeelen van het plan der Inca's boven die van plan Karel de Groote en de nadeelen minder, zoodat het plan van de Inca's als onderwerp van de komende lustrumviering aangenomen is.

v. L.

Weekverslag.

Een en twintig Inca's in zaal 32. Idealisme in het sous-terrain. Daar houden de kleine blondgelokte zelfgod en koppige eenentwintigenaar een mondeling gesprek.

Karel, de Groote schot, vertegenwoordigt het kroegbestuur en zijn eereleden, dan had je nog Hoera, de kwajongen, en een buitenstaander. Het stel was weer compleet.

De aanneming van Karel de Groote zal zonder plechtigheden geschieden.

Plan 22. Een week dispensatie vragen van de leerplichtwet.*)

Laatst zat een Duitscher op de Kroeg, Met Marse?

Lange uren praten over niets, dan lustrumplannen in 10 minuten.

Wat gelukkig dat de stemmen afgeroepen worden. Dan leer je nog hoe de nooit geziene heeten.

Inca's of Paul de Groote of een juweel van een land. Nu een juweel van een gaat nog. Maar een landjuweel, dat nooit.

*) Noot van iemand. Dat zal wel een heel andere wet zijn.

Gedachten en Gedichten.

Tegenstelling.

30 April. De burgerij ziet oranje van liefde voor haar dierbaar vorstenhuis. Studeerende bourgeoiszontjes, toekomstige dragers en drijvers harer cultuur, verlaten het stadje tegen den avond om hun vreugde uit te vieren in de residentie, de stad waaraan de naam onverbrekkelijk met oranjemin verbonden is.

begrijpt niet, hij En met een dwepende blijmoedigheid orgelt hij het uit in de schone Mei-se morgen. „Ik ga zoeken een vrouw, een schone vrouw, die hier binnen zal komen, die ik in m'n armen zal sluiten. Wij zullen als twee blanke duifjes elkaar beminnen en roekoe roepen. Wij zullen samen het nestje, dat tot heden mij alleenlik toebehoorde, delen. Wij zullen hebben zo overgroot geluk.”

In z'n kinderlike opgetogenheid gaat hij ras aan het werk met kleden en wassen. Hij ploetert in het water de rossige kop, onderdompelend, handenwrijvend en proestend. En het kwinkeliers van de vogelkens buiten, en de zinderende zonne die door het venster speelt over z'n wastafel, ze maken hem dol gek. Hij kiest z'n mooiste streepzijden sokjes uit, legt een fijngesneden lichtgrijs zomerpakje klaar. Dan scheert en poedert hij zich uitermate. Ook zorgvuldig worden z'n haren behandeld. Welriekende parfums verspreiden een bedwelmend' aroma in de kamer.

Wanneer hij zo geheel en al opgepoetst en gladgestreken is trekt hij z'n korrekt-gesneden colbert aan. De geruite chambrecloak, die in slungelige slapheid aan de kastdeur is opgehangen blijft daar deze morgen.

De reden waarom mijnheer van Dummelen zich zo uitermate korrekt toedost, is niet om er zo maar direkt op op uit te stappen en een levensgezellin te gaan zoeken. 't Is slechts een uiting van volmaakte verrukking. Wanneer hij zich heel erg gelukkig wil voelen, kleedt hij zich immer met grote zorg. 't Kan hem een groot genot geven, zich te kunnen betasten en bekijken en dus te ontwaren hoe mooi hij eigenlijk is.

Vreugde kriebelt in hun borst en stijgt in kroegen, waar sigarenrook mistdik hangt, naar hun keel om aangewakkerd te worden door hoeveelheden alcohol, waardoor hij nog hooger naar oogen en hersens klimt. Nu stoot hij tegen den onderkant van den schedel en zoekt een uitweg door de dichtstbij opening, den mond.

Men wordt „moppig”, daarna vrijpostig, vervolgens ruziezoekerig. Na een klein vechtpartijtje met een paar proleten (sic!) uit het publiek worden ze eruit gesmeten. Het is inmiddels laat geworden en zoo langzamerhand tijd om naar de vrouwen te gaan; de nacht wordt verder met vreugdegedrink en gedans doorgebracht. De vorstenliefde stijgt tot alles met oranjewaas bedekt is.

Een deel waggelt naar het eerste bakje het beste en komt half lijk, uit heesche kelen brullend, terug om in hun nest te verdwijnen, de anderen blijven in den Haag, niet alleen.

1 Mei. Vreemd stil stappen vrouwen en mannen rij aan zij in monotonen gang voort; zij zijn begrensd door een fakkellijn in de handen van hen, die buitenaan loopen. Boven hun hoofden waaien fier roode vlaggen en banieren, in cadans op en neer bewogen door de dragers. Drie forsche tromslagen dreunen, muziek zet in.....

Delftsche studenten, ziet ge voor U die arbeiders, ongeschoren, bijna ongewassen, de blauwe werkkieel om de schouders, in de donkere gezichten even kleurend de donkerder baard en lichtere oogen. Dag aan dag werken zij, zwoegen zij vele uren achtereen aan hun geestdoodenden slavenarbeid; aanhangsels der machine, hun bewegingen gaan in het tempo, dat de machine aangeeft.

Ziet ge die oogen opflikkeren, ziet ge het hoofd omhoog gaan met een ruk, zoodat plots zich zware rimpels vouwen in den nek? Hoort ge, hoort ge dat?..... Zij zingen, als *menschen*, uiten het hen bestormende gevoel, dat niet te bedwingen hen direct uit het sterker kloppend hart opstijgt, in zang.

Ontwaakt, verworpenen der aarde,
Ontwaakt, verdoemd' in hongersfeer!

Ja, zij roepen het anderen toe, want zij zijn niet meer verworpen, en al is honger en gebrek niet overwonnen, verdoemd zijn ze er niet in. Want ze weten, zien het, voelen het, dat het anders zal worden, en dat zij strijders voor hun idealen hun kinderen verzekeren opheffing van ellende en smart.

Hooger blikken zij naar den vredigen hemel, vanwaar de maan bemoedigend hen zijn zachtwit licht toezendt. Dat behoort hen, evenals de natuur, evenals de maatschappij in de toekomst. Menig oog, dat tijden niet anders zag dan snel snorrende vliegwielen, verraderlijk voortschuivende riemen, 's avonds een armoedige kamer met magere kinderen en een schraal voorziene tafel, vult zich nu met een traan van geluk, menige vuist ook balt zich, menige dure eed wordt gezworen niet op te geven voor het doel is bereikt.

Wanneer hij zo als een paasosje in vlugge tred z'n huis-kamer binnentreedt, komt weer golvend de lentewarmte aanzwellen. Rimpelend en handenwrijvend stapt hij op het zachte tapijt in z'n gezellige goed gestoffeerde kamer rond, tot hij in de morgenstilte wordt opgeschrikt door het gerommel in de keuken van Amelia.

Met een lichte beving bedenkt hij, dat Amelia wellicht een jaloerse vrouw is, een vrouw, die wanneer hij zich eenmaal in de huweliksbanden gekluisterd heeft, onduldbaar zal worden, want al is zij nu ook goed voor hem, toch voelt hij dat 's levenswisselvalligheden ondoorgrondelijk zijn en dat voorzorg noodzaak is. Zij zal jaloers worden, razend jaloers. Maar Guusje kent heden geen bezwaar. Hij zal haar tijdig z'n voornemen doen weten en daarbij te kennen geven dat het voor beider geluk beter is, dat zij een andere werkkring gaat zoeken. En waarom gedraald. — Hij belt. Amelia komt binnen. Mijnheerken van Dummelen plaatst zich behoedzaam achter z'n bureau, neemt nauwgezet de broekspijpen bij de rechte knievouwen op, verschikt zich een beetje, kucht even en vangt dan aan.

„Amelia ik heb u veel te vertellen. Amelia ik ben u veel verschuldigd. Wij kennen elkaar nietwaar reeds jaren lang. Wij beiden, we vertrouwen elkaar volkomen, en waarom zou ik dan ook verzwijgen, datgene wat m'n hart vervult; waarom zou ik u niet konde doen van het overgrote geluk, dat zich is komen geven aan mij, deze morgen, deze weergalozse Mei-se morgen, toen Aurora de godin van de dageraad mij haar gloeiendhete levensadem inblies en die mij maakte misschien tot een dwaas man, maar toch ook zeer zeker

Gij, proletariërs, met Uw zwaren stap, Uw harde handen, Uw stroefkijkende oogen, maar met Uw week, Uw goed hart, Uw groote lijdzaamheid maar ook onoverwinnelijken tegenstand, met het prachtige revolutionaire vuur, dat staag in U brandt, en plots oplaaiend met groote felheid uitslaat; Gij draagt een nieuwe cultuur, die de tegenwoordige volledig zal vernietigen, evenals de zon den nacht doet verdwijnen, zoodra zijn eerste stralen boven den horizon uitflitsen; Gij met Uw krachtig meegevoel, Uw solidariteit, die van Uw schamel loon, waarvan Gij slechts kunt hongeren, steunt Uw strijdende kameraden in verre landen, waarvan Gij het bestaan misschien niet eens vermoedt; die het bijbelwoord: „Heb Uw naaste lief” tot eerste wet zult maken, voor U mijn kracht, voor U mijn vreugde, mijn smart, voor U mijn kennis. Gij hebt mij de oogen geopend, Gij hebt mij leeren genieten en hopen, waar slechts troosteloze gelijkmatigheid mijn vooruitzicht was.

Gij, bewust-revolutionaire klasse, mijn klasse, Gij groeit, elk jaar, elken dag, elk uur; de verworpenen, de verdoemden, zij ontwaken, zij springen op om zich te scharen achter Uw vaan, rood als de Alpentop, die de eerste ochtendstralen ontvangt van den nieuwen dag. Het komt, het komt spoedig — het Socialisme!

A. B.

Spel.

Weet, dat het leven een spel van waan is,
maar speel toch het mee. —

Het levensspelletje speel ik mee:
Commissies en vergaderingen,
En praten over verstandige dingen,
Potloodlijnen en a + b!

Dat is van groote belangrijkheid:
Het zijn de meest practische levensdingen,
Daar moet je handig mee om kunnen springen,
— Ik oefen me elken dag een tijd.

Zoo leef ik als alle menschen mee,
Ze dulden m' in hun verstandige kringen
En vragen wat ik zeg van hun dingen;
Alsof het er mij iets toe dee!

СІТЕНС.

tot een gelukskind. Amelia, ge ziet me verwonderd aan, maar ge zult nog meer verrast kijken, wanneer ik u m'n besluit vertellen ga. O, begrijp me goed. Ik vertrouw op u volkomen, ik vertrouw u in vele nuttige zaken als raadgeefster en als naartstige huishoudster; alleen in deze kwestie wenste ik mijn eigen denkbeelden op de voorgrond te plaatsen. Ik zou u daarom willen meedelen, iets wat voor beider bestwil moet geschieden.

Gij hebt met de vele vrucht'bre dienstjaren, nietwaar, voldoende gespaard van het maandeliks loon en de gulle fooien die u toebedeeld werden, om ongestoord te kunnen verder leven. O, geef een teken van instemming met uw oud gediensstig hoofd dat me lief is geworden in de tijd dat we samen wonen.” Amelia knikt begerig ja. „Welnu Amelia, hoor dan naar m'n woorden. Zoals de jonge larik op het wijde veld in de komende Mei z'n lied uitjubelt, luidblijde over het levensgeluk dat hem deelachtig zal worden, tezamen met z'n wijfje, waarvoor hij een nestje gebouwd heeft, zo is tans over mij een groot begripen gekomen, een begripen van schone toekomst waarin ik, hoort ge mij Amelia, zal binnen leiden, de vrouw mijner keuze. En zij zal hier binnen treden als mijn levensgezellin die al mijn dagelijkse wensen zal vervullen. O meen niet dat ik wil laken uw trouwe zorgen. Ik ben u daarvoor grote dank verschuldigd maar die hechte band der liefde, die heeft mij tot nu toe ontbroken en ik voel het, die is mij tans onmisbaar. De dag van heden heeft mijn ogen geopend. De dag van heden heeft mij doen zien, het verre onvolmaakte jongezellenleven, dat ik leidde, het onevenredige,

Uit de Delftsche wereld.

Ingenieurs voor Indië.

Naar aanleiding van de, in het S.W. van 3 Mei j.l. onder dit hoofd verschenen mededeeling omtrent plannen tot toekenning van een vier jaar durende studietoelage van f1000 aan hen, die na hun propaedeutisch-examen zich verbinden voor den dienst in Ned.-Indië, meen ik eenige nadeelen van genoemde regeling te moeten opsommen.

In de eerste plaats meen ik dat meer en beter bereikt zou worden door verhooging der traktementen, speciaal der aanvangstraktementen. De practijk leert trouwens dat de Ned.-Ind.-Spoorw.-Maatsch., die f 350 aanvangstraktement geeft en geen uitrustingskosten, geen of tenminste geen noemenswaard tekort aan ingenieurs heeft; waar tegenover staat het Gouvernement met een groot tekort en met f 250 aanvangstraktement (onlangs tot f 300 verhoogd) en f 1500 uitrustingskosten.

Door hetgeen men nu voorstellen wil zullen niet weinigen wier finantieele omstandigheden niet toelaten de volle studiekosten over vijf jaar te dragen naar Delft komen om zich na twee jaar, evenals de koloniaal gepaaid door een groot handgeld, met lichaam en ziel gebonden te zien aan een toekomst, die zij niet overzien kunnen. Hoe verder het prop. examen achter hun komt te liggen, hoe meer begrip zij krijgen van de eischen aan den civ. ing. gesteld en hoe kleiner de mogelijkheid om zich nog los te kunnen koopen. Wanneer een meer bewust worden van hun werkelijke toekomstige werkring met al zijn voor en tegen, wanneer een engagement, of wat voor andere omstandigheden dan ook, dan later niet in overeenstemming mochten blijken te zijn met hun toekomst Indië, dan zal als een schrikbeeld deze werkring, die betere en meer toegewijde dienaren vraagt, hun boven het hoofd hangen. Dat op dergelijke wijze aangevoren werkrachten later de ontevreden elementen zullen vormen behoeft geen betoog.

Bovendien heeft men wel degelijk rekening te houden met de omstandigheid, dat na het prop. examen de doorsnee candidaat nog geen volwassen mensch is met gevestigde meeningen, vooral wat betreft zijn eigen vak waarvan hij nog haast niets te zien kreeg. Deze meeningen gaan niet zelden uit van een familierraad en dat deze nog al eens werkt volgens het gezegde: Een elk meent in zijn eigen uil een valk te zien, moge blijken uit het feit dat b.v. op alle Hoogere Burgerscholen in Den Haag alle kosteloze leerlingen tot de slechtste van hun klas behooren. Men zal hier tegen aanvoeren dat in Delft uit de aspiranten voor den Indischen dienst door de professoren de beste gekozen kunnen worden, vergeet echter dat de keuze moet geschieden na het tweede jaar en het contact met de professoren der

het onevenwichtige, het onharmonieuse. De liefdesbode heeft deze morgen aan mijn sponde gestaan en ze heeft gesproken in guldene klanken tot mij armzalige die daar dom voortleefde in verwrongen eenlikheid. Maar die tijd zal voorbij zijn. Een levensgezellin ga ik zoeken, een schone vrouw die mij zal vertroetelen en koesteren in haar warme armen, die mij zal drukken aan haar borst . . . kortom die mij nog meer dan tans zal doen gevoelen het onmisbare van haar bestemming. Wij zullen te saam in deze kleine villa, die ruimte biedt voor twee duifjes, die elkander in liefde gevonden hebben, gaan nestelen. Beste Amelia wordt niet boos. Boosheid verraad jaloezie en jaloezie ontsierd een maagd. Blijf u zelf en verblijdt u over deze heugelijke mare die mij gewerd. Bezin u op een rustig leven, want gij begrijpt het is beter voor ons beiden dat wij scheiden. O, wees niet bevreest, dat ik u op dit ogenblik op straat zal zetten. Geen haarken op m'n hoofd dat daaraan denkt. Maar ik vind het raadzaam u tijdig te waarschuwen, opdat ge kunt zorgen voor uw toekomst, 't zij dat ge van uw spaarduiten stillekens gaat leven, 't zij dat gij een andere werkring gaat zoeken. Amelia gij weent? O kindlief dat bedroeft mij. Laat weg die silte droefenis, vergal m'n schone morgen niet met vrouwetranen, want een vrouw die weent is verfoeilik-lelik en alles wat ik deze morgen ontwaarde was weergalozeschoonheid."

Amelia tracht met haar grove handen de traantjes af te drogen en houdt een laatste snik terug in haar keel. „Zo is het goed Amelia. Ik ben u dankbaar voor uw geduldig gehoor. Rijk me de hand maar veeg ze eerst aan

civiele faculteit dan nog zoo goed als niet heeft plaats gehad.

Wil men persé de toelage, men stelle deze dan na het ingenieursexamen, desnoods na het candidaatsexamen, met het oogmerk om den aspirant nog in staat te stellen eenige practische kennis, in het buitenland b.v., op te doen. Immers na het candidaatsexamen mag veilig aangenomen dat geen nieuwe gezichtspunten betreffende roeping en werkring zich aan den toekomstigen ingenieur zullen voordoen.

Zou misschien de C. C. een poging willen doen om te trachten in dezen zin alsnog wijziging te verkrijgen van de bedoelde voorstellen? Het zou m.i. zoowel in het voordeel wezen van Indië als van den goeden naam van den Hollandschen civiel-ingenieur.

L. T.

Vereenigingsleven.

Vereniging tot Vereenvoudiging van onze Schrijftaal.

Afdeling DELFT.

Op Donderdag 2 Mei hield de hooggeleerde heer Prof. D. C. Hesseling een propagandalezing over de vereenvoudigde spelling voor een aandachtig maar helaas klein gehoor.

Spreker begon met de vraag te beantwoorden of vereenvoudiging van de spelling en wat er mee in onmiddelijk verband staat, tans noodzakelijk moet heten. Vervolgens besprak hij de wijze waarop de Vereniging de beoogde vereenvoudiging tot stand heeft gebracht, waarbij hij vooral deed uitkomen dat men zich bij de beginselen van De Vries en Te Winkel heeft aangesloten. Hij behandelde daarop het onlangs verschenen rapport der Staatskommissie en betoogde dat het advies daarin gegeven in tegenspraak is met de hoofdstelling waarvan het rapport uitgaat, dat de statistiek even omslachtig als weinig overtuigend is, dat sommige gegevens geheel onjuist zijn (het over Griekenland meegedeelde b. v. is weinig beter dan onzin) en dat het gehele stuk getuigt van volkomen minachting voor datgene wat de kracht van alle onderwijs uitmaakt: de overtuiging van de onderwijzer.

Doel van deze propagandalezing was om ook in Delft, dat tot nu toe hierin ten opzichte van de andere Universiteitssteden was achtergebleven, een studenten-afdeling op te richten.

(Zie verder Tweede Blad).

uw geruite boezelaar schoon. Kindlief hebt ge iets te zeggen; ik zie het aan uw vragende ogen." „Ja meneer", is Amelia's antwoord: „Ik wilde u zeggen . . . ik wilde u bedanken voor 't vele dat u voor mij gedaan heeft. Ik ben u erg dankbaar en ik hoop dat er veel zegen mag rusten op uw huwelijk. Maar als u dan getrouwd is en er komen van die . . . Meneer ik ben vroeger baker geweest en . . . misschien mag ik dan . . .” „Amelia ge raaskalt . . .”

Een rille vloed van nieuwe gedachten bruist aan als een ijskoude waterstroom in Guusjes verhitte hersenpan.

„'t Is beter dat ge heengaat" schort het in z'n keel. Dan staat hij op en wijst haar de deur. Hij valt machteloos op de chaise longue en sluit de ogen.

De zonnestralen schieten door het venster over het arme lijf van Guusje. Ze spelen met de gouden horlogeketting; jonglerend gaan tintelende zonnestofjes in 't rond. Door het raam golft het zonnelicht over het zachte tapijt. De warmte groeit aan. De noen nadert. Mijnheerken van Dummelen staat op, schelt weer, en wanneer de huishoudster nog met betraande ogen binnentreedt, zegt hij: „Amelia ge kunt blijven."

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 10 MEI 1912. No. 28.

Van verre en nabij.

De Wereld-petitie.

Het is één Mei geweest, dus denkt men dat de Wereld-petitie afgeloopen is. Neen, dat is niet zoo. Er stond wel, dat de lijsten vóór 1 Mei ingewacht werden, doch dat was slechts om tot snel werken aan te sporen. Maar zooals ik al eens gezegd heb: Holland is lui.

Weten jullie hoeveel handteekeningen er op 1 Mei ingekomen waren? Slechts 4000, maar het was bekend, dat er nog 2000 bijkwamen van nog oningeleverde verzamel-formulieren. Is dat niet bedroevend weinig voor ons land, ongeveer 1/100 van het aantal inwoners. Wat is dat nu voor een land dat zooveel belang heeft bij het regelen van internationale geschillen door middel van scheidsrechterlijke uitspraak? We slaan door ons allertreurigst aantal handteekeningen gewoonweg een figuur tegenover het buitenland, waar men ze al bij honderdduizenden kan tellen. Werken jullie daarom allemaal mee aan het verzamelen van handteekeningen; wie verzamelen wil, kan bij mij formulieren krijgen.

Leest ook eens het boek „In 't Zicht der Derde Vredesconferentie”, hetwelk dezer dagen door Jhr. Mr. B. de Jong van Beek en Donk aan de bibliotheek der Sociëteit Phoenix ten geschenke gegeven werd.

W. J. DE VOOGT Nz.
Hugo de Grootstraat 90.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

Gekozen als afgevaardigde voor de Werktuigkundige Faculteit de heer

J. N. VAN GEELEN, Maetsuykerstraat 26, den Haag.

Boekbespreking.

„DOOR DUISTERNIS TOT LICHT”.
Gedachten over en voor het Javaansche
volk van wijlen RADEN ADJENG KARTINI.

Raden. Adjeng Kartini, deze jonge hoogst beschaafde vrouw, die zooveel geleden en gestreden heeft voor verlichting van het Javaansche volk, de vrouw in 't bijzonder, is op zeer jeugdigen leeftijd overleden.

Als grootste ramp voor het Javaansche volk beschrijft zij de adat, de strenge etiquette, die het Javaansche meisje gebiedt haar jongemeisjesjaren geheel afgescheiden van de wereld door te brengen. Haar ouders kiezen een haar passend echtgenoot, dien zij moet huwen zonder hem zelf gezien te hebben. Ongehuwd blijven is de grootste schande. Het huwelijk is geen roeping meer maar een beroep.

Kartini moet de Hollandsche taal bijzonder goed in haar macht gehad hebben, hetgeen blijkt uit haar groote belesenheid en vloeiende schrijftaal. In verschillende brieven beschrijft zij het genot, dat zij had van „Hilda van Suylenburg”, verschillende werken van Henri Borel, de Ziel van een Volk. Tot haar lievelingslectuur behoorden de gedichten van De Genestet.

Toch blijft haar hart warm voor haar volk kloppen; zij dweept met hun kunst en mooie volkssagen; het was niet haar doel haar volk te veranderen, maar te veredelen door de Westersche beschaving.

Over haar godsdienst mag zij als Mohammedaansche niet spreken, toch blijkt haar ruime opvatting uit: „De ware godsdienst is de innerlijke en men kan die belijden als Christen, Mohammedaan, Boeddhist en Jood” of „Geloof, echt waar geloof kan niet aangenomen of geërfd zijn, maar ontstaat door een zieleproces.”

Een innige verhouding, bestaande tusschen haar en haar vader, deels voortkomende uit groote overeenstemming van karakter, bemoeilijkte het zelfstandig uitvoeren van haar ideeën. Hoewel een zeer verlicht man, die de noodzakelijkheid der Westersche beschaving inzag, kon hij zich niet geheel vereenigen met de vooruitstrevende gevoelens zijner dochter. Haar moeder en oudere zuster waren veel conservatiever; eerst later leest men: Mama heeft niet alleen vrede met onze plannen, maar droomt nu zelfs mee.

Kartini's grootste ideaal was om in Holland voor het onderwijs te studeeren en later een school op te richten voor dochters van Inlandsche hoofden. In overleg met haar ouders en op aanraden van goede vrienden, maar ten koste van veel innerlijke strijd, is zij besloten deze illusie op te geven en in Batavia te gaan studeeren.

Haar huwelijk, geheel naar eigen keuze gesloten, was echter een beletsel, toch stichtte zij een kleine school, die spoedig een klein aantal leerlingen telde. Eerst na haar dood is de „Raden Adjeng Kartinschool” gesticht, die finantieel goed gesteund wordt.

Mr. C. Th. van Deventer heeft een uitgebreid verslag over dit boek geschreven in „de Gids”, jaargang 1911; dit is ook in een boekje uitgegeven.

G. K.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 3 Mei 1912, is met ingang van 1 Mei 1912 aan A. Hofman op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de palaeontologie en bij beschikking van 3 Mei met ingang van 3 Mei 1912 benoemd tot assistent voor de mijnkunde aan de T. H.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 3 Mei 1912, is voor het tijdvak van 3 Mei tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de palaeontologie aan de T. H., E. J. A. Rikmenspoel, Burgwal 16, Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 4 Mei 1912, is voor het tijdvak van 16 Mei tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de waterbouwkunde aan de T. H., H. J. Begeer, Hypolitusbuurt 33, Delft.

—o—

Bij de beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 7 Mei 1912, is de toelating van J. C. Boot te 's Gravenhage als privaat-docent aan de Technische Hoogeschool te Delft tot het geven van onderwijs betreffende de Java-suikerindustrie op zijn verzoek ingetrokken.

Berichten en Mededeelingen.

Bibliotheek Sociëteit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

Verster—Bosch Reitz, Minca. I—1182

De Drie Dames Cnussewinckel. Amsterdam, v. Holkema en Warendorf.

Loveling, Virginie. I—1183

Een dure Eed. Utrecht, H. Honig.
(Bekroond met den vijfjaarlijkschen staatsprijs voor Nederlandsche letterkunde.)

Baekelmans, Lode. I—1184

De Zonnekloppers. Rotterdam, Meindert Boogaardt, 1906.

II. FRANSCH.

Philippe, Charles—Louis. II—1322

Bubu de Montparnasse. Paris, Bibliothèque—Charpentier 1912.

Leven eener prostitué.

- Saman, Mme P. de.** II—1323
Les Nouveaux Enchantements. Paris, Michel Levy. 1873.
- Lerberghe, Charles van.** II—1324
La Chanson d'Eve. Paris, Mercure de France, 1909.
- Rod, Edouard.** II—1325
Un Vainqueur. Paris, Bibliothèque—Charpentier, 1904.
Groot-industrieel tegenover arm, natuurlijk kind.
- Rod, Édouard.** II—1326
L'Indocile. Paris, Bibliothèque—Charpentier, 1905.
Vervolg van „Un vainqueur”. Invloed van het sociaal en politiek milieu.
- Régnier, Henri de.** II—1327
Le Mariage de Minuit. Avec illustrations d'après les aquarelles de H. Morin. Paris, Modern—Bibliothèque, Arthème Fayard. Éditeur.
- Scribe, Engène.** II—1328
Oeuvres Complètes, Comédies et Drames. 9 vol. Paris, E. Dentu, 1874—1887.
- III. ENGELSCH.
- Hewlett, Maurice.** III—562
The Forest Lovers. (a Romance). London, Macmillan and Co., 1909.
- IV. DUTSCH.
- Hoffmann, E. T. A.** IV—505
Lebensansichten des Katers Murr, nebst fragmentarischen Biographie des Kapelmeisters Johannes Kreisler in zufälligen Mahulaturblättern. Herausgegeben von E. T. A. Hoffmann. Leipzig und Wien, Bibliographisches Institut.
- Kellermann, Bernhard.** IV—506
Der Tor. Berlin, C. Fischer. Verlag, 1911.
- Herzog, Rudolf.** IV—507
Das Lebenslied. Stuttgart und Berlin, J. G. Gotta'sche Buchhandlung Nachfolger, 1911.
- Chamisso, Adelbert von.** IV—508
Werke. 6 Theile. Fünfte vermehrte Auflage. Berlin, Weidmannsche Buchhandlung, 1864.
- VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.
- Kampers, Franz.** VI—264
Karl der Grosze. Ausgabe Weltgeschichte in Charakterbildern herausgegeben von Franz Kampers, Sebastian Merkle und Martin Spahn. Mit Mosaikdruck-Titelbild und 74 Abbildungen. Mainz, Kirchheim und Co., 1910.
- Methuen, A. M. S.** VI—265
Peace or War in South Africa. London, Methuen and Co., 1901.
- Simondi de Sismondi, J. C. L.** VI—266
Histoire des Républiques Italiennes du moyen age, avec illustrations, 10 vol. Nouvelle edition. Paris, Furne et Cie., 1840.
- Buckle, Henri Thomas.** VI—267
History of civilization in England. 3 vol. New Edition. London, Longmans, Green and Co., 1878.
- Wolf, Dr. Adam und Dr. Hans von Zwiedineck—Südenhorst.** VI—268
Oesterreich unter Maria Theresia, Josef II und Leopold II. 1740—1793. Mit Illustrationen und Porträts. Berlin, G. Grote, 1884.
- Arneth, Alfred Ritter von** VI—269
Maria Theresia und Joseph II. Ihre correspondenz sammt Briefen Joseph's an seinen Bruder Leopold. 1761—1780. 3 Theile. Wien. Carl Gerold, 1868.
- Arneth, Alfred Ritter von** VI—270
Briefe der Kaiserin Maria Theresia an ihre Kinder und Freunde. 4 Theile. Wien, Wilhelm Braumüller, 1881.
- Dubois, L. Paul.** VI—271
Frédéric le Grand d'après sa correspondance politique. Paris, Perrin et Cie, 1903.
- Limburg Brouwer, P. van.** VI—272
Het Leven van Mr. Samuel Iperuszoon Wiselius, met portret en fac-similé. Groningen, P. van Zweeken, 1846.
- Church, Alfred J.** VI—273
Carthage or the Empire of Africa. With the collaboration of Arthur Gilman. With illustrations and maps. London, Fisher Unwin, 1889.
- VII. KOLONIEN, LAND- EN VOLKENKUNDE.
- Haddon, A. C.** VII—118
The Wanderings of Peoples, with Five Maps. Cambridge: at the University Press, 1911.
- Schreiner, Olive.** VII—119
Losse Gedachten over Zuid-Afrika. Naar het Engelsch door J. A. Bientjes, met portret van de schrijfster. Haarlem, H. D. Tjeenk Willink en Zoon, 1900.
- Loti, Pierre.** VII—120
Les derniers jours de Pékin. Paris, Calmann—Lévy.
- VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.
- Beer Poortugael, Jhr. J. C. C. den** VIII—209
Le Droit des Gens en marche vers la paix et le guerre de Tripoli. La Haye, Martinus Nijhoff, 1912.
- Norman Angell.** VIII—211
De groote Illusie. Geautoriseerde uitgaaf vertaald onder toezicht van Dr. L. A. J. Burgersdijk Jr. Leiden, A. W. Sijthoff, 1910.
- Sombart, Werner.** VIII—214
Die Zukunft der Juden. Leipzig, Duncker und Humblot, 1912.
- Jong van Beek en Donk, Jhr. Mr. Dr. B. de.** VIII—215
In 't zicht der derde vredesconferentie. Bewerkt op aanzoek van het algemeen Nederlandsch verbond. Dordrecht, Morks en Geuze, 1911.
- IX. TECHNIEK.
- Nansouty, Max de** IX—69
Actualités Scientifiques. Nouvelle série Ire Année. Paris, Boivin et Cie.
- XI. PHYSIOLOGIE.
- Wegener, Hans.** XI—58
Wir jungen Männer. (das sexuelle Problem des Gebildeten jungen Mannes vor der Ehe). Dusseldorf und Leipzig. K. R. Langewiesche, 1906.
- XII. WIJSBEGEERTE EN GODSDIENST.
- Starcke, Dr. C. N.** XII—227
Freimanterei als Lebenskunst. (Preisgekrönt vom Verein deutscher Freimantrer). Berlin, Franz Wunder, 1911.
- Novikow, J.** XII—228
La Morale et L'Intérêt dans les rapports individuels et internationaux. Paris, Felix Alcan, 1912.

Correspondentie.

Aan J. Goudriaan. Onvoltooide artikelen kunnen niet in bespreking worden genomen.

Verbeteringen. In het artikel „Vrede door Recht” dienen de volgende verbeteringen te worden aangebracht:

2° alinea staat: en dit doel kracht bij te zetten; moet zijn: *en dit doel tracht zij te bereiken.*

4° alinea staat: Monaco en Siberië; moet zijn: *Monaco en Liberia.*

7° alinea staat: en dus meerendeel voorbeelden in betrekking tot Engeland geeft; moet zijn: en dus meerendeels voorbeelden in betr. tot Engeland geeft.

Agenda.

DEN HAAG.

Zaterdag 11 Mei. Geb. v. K. en W.: Openingsvoorstelling Albert Frères; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 10 Mei. Gr. Schouwburg: „De 5 Frankforters”; 8 uur.

Vrijdag 10 Mei. Tivoli: „Sirocco”; 8 uur.

Zondag 12 Mei. Gr. Schouwburg: „De ooievaar heeft zich vergist”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Met September te huur aangeboden voor 2 Heeren:

een groote Achterkamer,

met balcon, ruim uitzicht en twee Slaapkamertjes, voor f 38,— per maand. Adres HUGO DE GROOTSTRAAT 30.

**Hydraulica, Geodesie, Kl. Vierkanten,
: Wiskunde, Propaedeutisch Examen, :**

— repeteert —

DE BOSCH KEMPER c.l., Koornmarkt 43^a.

GEVRAAGD ter overname of om over te schrijven:

DICTATEN,

der Colleges van heeren professoren SNIJDERS, FELDMANN, VAN SWAAIJ en VAN DER BILT, voor Candidaaten Ingenieur-examens, Electrotechniek, tegen nader te bepalen voorwaarden.

Adres TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.

**BLOOKER'S
DAALDERS
CACAO,**

de prijs is laag,

de cacao is best,

de verpakking is eenvoudig.

VOORHANDEN bij den

**Technischen Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.**

De Hollandsche Nelson-Bibl.

Een Serie Boeken op het gebied van Roman-
literatuur en Populaire geschiedenis,

gebonden met titel 75 cent.

VERSCHEENEN No. 1:

MAXIM GORKI, de Politie Spion.

Roman uit Rusland.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

==== BINNENWATERSLOOT 33—35. ====

**Losse nummers verkrijgbaar van:
SPORTBLADEN.**

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
DE MAANDAGOCHTEND COURANT (Sportnieuws)	5 „
SPORTKRONIEK.	10 „
SPORTBLAD	10 „
REVUE DER SPORTEN	15 „
DE SPORT	10 „
AVIA	15 „

NASSI GORENG

UITZENDEN VAN DINERS.

Aanbevelend, **Chr. F. RÜTER,**
PEPERSTRAAT 9.

Het van ouds bekende adres is: _____

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den hoogsten prijs voor
net gedragen Heerenkleeding.

VERSCHEENEN:

een goedkoope uitgave van

De Bruidstijd van Annie de Boogh,

door HERMAN ROBBERS.

Welk een opgang dit boek maakte bewijst wel het feit dat thans de 4e druk verscheen; beslist zal deze goedkoope uitgave veel belangstelling wekken, hetwelk ze ruimschoots verdient.

De prijs is slechts **50** cents ingenaaid en **65** cents gebonden.

VOORHANDEN BIJ DEN

TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,

Binnenwatersloot 33-35.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

Voorradig de volgende uitgaven

— VAN —

The Student Christian Movement

OLDHAM. Studies on the Teaching of Jezus. As
recorted in the Synoptie Gospels . . . f 0,75

OLDHAM. Studies in the Gospel according to St.
Mark f 0,75

HOULDER. Christian Discipleship and Social Life.
f 0,35

MOTT. The secret Prayer Life f 0,075

MOTT. The Power of Jesus Christ in the Life of
the Student. f 0,15

FIRMA E. DE GROOT,
hoek **VOLDERSGRACHT 33,**
geeft de **HOOGSTE** prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van **VOGELEI.**

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**